

Всякакви-те животни ако нищо не ся противиаше на безкрайно-то умножение на рожденны-те, или на оныя, кои-то ище ся родятъ? Природа-та ако си пюсмотри самостоятелно, есть всегдашно премѣнение отъ живота на смерть-та, и отъ смерть на животъ. — Най малый червь бѣ отъ время-то отъ кое-то бѣ и слюнь-атъ. Звѣрове-те си ядатъ единъ другаго за да ся задержава вселенна-та во всегдашна младость.

Волкъ.

Волкъ-атъ е все единъ видъ съ песа характеръ обаче и чувства-та имъ различаватъ, и имать противострастіе по между си отъ природата, и не отъ воспитаніе или отъ потреба; малый песъ ся бои, когда исперво види волка; бѣга и отъ само-то му уханіе. Но когда познае свои-те силы тича слѣдъ него. Когда ся борягъ тїи две-те животни, ако ся убие песъ-атъ волкъ-атъ го яде. Но когда песъ-атъ види волка умрѣль не го докача вече; защо-то престава опасность-та иже можеше да произлѣзе отъ него. Какво поученіе за отмѣителна-та человѣческа душа! Волкъ-атъ убо е врагъ, а песъ-атъ си пази живота. Волкъ-атъ люби уединеніе-то, и всеу бы са трудилъ иѣкой за да го упитоми. Защо-то онъ бѣга въ горы-те когда найде пристойно время. Сосѣ всичко-то си лукавство и сосѣ всичко-то си искусство, остава мно-